

Tình quan Thầy Trò xưa và nay

Tác Giả: Mát Nhà giáo đã ra khái ngành
Thứ Hai, 20 Tháng 12 Năm 2010 21:29

Lời nói đầu:Trước hết, tôi xin xác định những nhân chứng thầy mà tôi nói đến ở đây, là thầy dạy ở các nhà trường từ mẫu giáo cho đến đại học,

và lên trên nữa, nói chung là người làm nghề dạy dỗ, mang, đào tạo học sinh với trí đức và đức dục, chứ tôi không nói đến người dạy bất cứ ngành nghề gì, từ sửa xe, lái xe, uốn tóc, vẽ, hay ngành sản xuất, kinh doanh..., vì hiện nay thế giới thầy như nghề người dạy các nghề này cũng như mình là “nhà giáo”.



Chính hiện khi tôi gặp lại một anh tài xế cũ, anh cho biết anh hiện là “thầy dạy” chứ không đi lái xe nữa, và “học trò” của anh toàn là “các quan chức trong địa phương ngành”, nhưng cái tính chất thô lỗ ngang ngạnh của anh thì vẫn còn như cũ, dù anh đã lên bậc “thầy” như anh nói!

Mấy ngày nay, tôi luôn bấm bấm để đo lường video về cô giáo chủ nhiệm học trò trên trang web NVCL.

Tôi thất choáng váng, và tâm trí bất an với những bậc xúc phạm tới tình quan giữa thầy và trò

Tôn giáo quan trọng Trò chơi và nay

Tác Giả: Mát Nhà giáo đã ra khỏi ngành
Thứ Hai, 20 Tháng 12 Năm 2010 21:29

thời nay, nhất là với cách của những người “làm thơ y” này, cùng những “hoa trái” mà họ cung cấp cho xã hội, thật nào nể cay đắng!

- Ngày xưa, tôn giáo quan trọng-trò chơi quy định những mặt luật để bố cục: nó mang tính văn hóa cao siêu và đầy tình nghĩa, gần như tôn giáo quan gia cha mẹ và con cái. Do đó mới có câu: “TÔN Sá TRáNG ĐáO”! Tôn kính thơ y là tôn trọng đạo lý.

Mọi người quan niệm: cha mẹ sinh ra ta bằng con người thân xác, còn thơ y sinh ra ta bằng con người tinh thần, trang bị cho ta những kiến thức học vấn đã đành, những còn tạo cho ta nên người, mặt người giỏi giỏi tài đức, mặt người hiểu đạo, là rèn người có tư tưởng lại của gia đình và xã hội.

Có nhiều câu răn dạy về đạo làm trò, chẳng hạn: “không thơ y để mà làm nên!”, “kính thơ y mới được làm thơ y”, “muốn sang thì bắc cầu kiều, muốn con hay chữ phải yêu kính thơ y”. Ngày tết, học trò phải chia thời gian theo trình tự: “Mở ng mặt với mẹ cha, mở ng hai nhà với, mở ng ba nhà thơ y”.

Khi đang còn học cũng như khi đã rời ghế nhà trường, nếu nhà thơ y có chuyện vui buồn, học trò phải có mặt. Khi đã công thành danh toại, cũng vẫn phải đến thăm thơ y với thái độ cung kính vòng tay cúi đầu, bất kể mình đang ở địa vị nào, hay quyên cao tước vị trong xã hội.

Nói như thế không có nghĩa là đạo lý chỉ quy định bên phía học trò đối với thơ y, những người có lỗi, để được học trò chấp nhận với, thì thơ y phải “Chính Danh”, tức là thơ y phải ra thơ y, phải có trách nhiệm yêu thương và đem hết tâm lực ra dạy dỗ, rèn luyện cho học trò với hai lãnh vực trí và đức, để chúng phải với thành tài và nhất là thành người, thậm chí thành tài còn được đặt như hạn thành người: “không thành công cũng phải thành nhân”, đó là trách nhiệm của thơ y đối với trò.

Không làm được như vậy thì thơ y đã rời đạo làm thơ y với chính học trò, với cả xã hội! Vì vậy trong lịch sử mới có những vị thơ y mà khi học trò ra đời vì phạm luật pháp, vì phạm kẻ có đạo lý, thì thơ y vì trách nhiệm và vì danh dự, đã lo buồn lâm bệnh mà chết, hay tự vẫn vì phải mang nhục!

Vai trò c a th y cũng r t n ng n v i xã h i, v i ti n đ đ t n c: “L ng s h ng qu c”.

Ng i th y t t s làm h ng th nh đ t n c, b ng cách đào t o nên nh ng nhân tài đóng góp cho xã h i! Cũng trong tinh th n y, báo Tu i Tr ngày 3 tháng 12 năm 2010 còn ghi câu: “M t n n giáo đ c t t có vai trò quy t đ nh trong vi c xây đ ng m t xã h i công b ng, bình đ ng, nhân văn và b n v ng”.

V i trách nhi m n ng n nh th , tr c h t đ làm th y, c n có s TU THÂN, h u tr nên g ng m u th c cho h c trò. Nh t nh t m i c ch , ngôn ng , hành x c a th y ph i th c s m c th c, mô ph m, đ tr nên THÂN GIÁO cho h c trò nhìn lên và noi theo. Chính vì v y th y đ y trò ph i nghe, l nh th y ra trò ph i tuân, không th ph n kháng hay ch ng cãi l i.

Nh v y, đ làm đ c công vi c truy n t i ki n th c và đ o đ c, c hai bên th y và trò đ u ph i h i đ đi u ki n, nh ng tr c h t k b trên ph i s ng x ng đáng vai trò, trách nhi m là th y, k đ i m i bu c ph i tuân ph c.

Có câu “th ng b t chính, h t c lo n”, “càng cao danh v ng, càng dày gian lao”, đ nh c nh k b trên ph i s ng “CHÍNH DANH”.

Danh có chính thì ngôn m i thu n, danh b t chính thì ngôn cũng b t thu n. N u ng i trên b t x ng thì i nói không đáng cho k đ i nghe, lúc đó r i lo n đ ng nhiên s x y ra!

Đ o lý ngày x a không quy đ nh ki u m t chi u nh nhi u ng i chúng ta th ng l m t ng, mà bao gi cũng r t khe kh t cho ng i trên. Thông th ng chúng ta c nghĩ là đ o làm con ph i hi u v i cha m , dù cho cha m có th nào: “Mu n nói ngông làm ch ng mà nói!

Mu n nói ngoa làm cha mà nói”! Không, đó là m t s l ch l c c a xã h i, còn Đ o Thánh Hi n (Đ o c a Đ c Kh ng T) thì quy đ nh rõ ràng: đ o CHA-CON là đ o T -HI U, t c là cha m ph i s ng nhân t , th ng yêu b o b c con, thì đ ng nhiên con ph i hi u kính cha m . Chúng ta th ng ch sài m t v , nên m i b l ch l c kh p khi ng, đ o th y-trò cũng v y.

Tâm quan Thầy Trò xưa và nay

Tác Giả: Mát Nhà giáo đã ra khái ngành
Thứ Hai, 20 Tháng 12 Năm 2010 21:29

Tá đó đem đán há quá là hác trò ngày xưa rát yêu kính thầy, mát cách thát lòng, có chiáu sâu, có ý thác rõ rát nhá mát bán phán không thá sai sót, và hác trò nào vi phạm thì không cán ai phân tích, giái thích, cũng tá biát sá sai trái cáa mình đá nhán lái.

Nói đán đây, tôi lái nhá đán đán video ghi cá âm thanh và hình án nhá mát vá cô giáo chái thám tá hác trò, loan tái trên internet, trong đó ta tháy rõ phong đá, lái ăn tiáng nói lán vá mát cáa “ngá ái tháy đáy” này, thát đáng án há gáy, và tôi thám nghĩ: chính vá “tháy” trong video còn cháa đác cá giáo đác đá làm ngá ái cho đúng nghĩa, huáng chi làm tháy! Và nhá thá thì hác trò nên ngá ái làm sao?

Đành ráng lái là tá pháa hác trò, nháng tá cách đáo đác cáa mát nhà giáo đâu cho phép tháy “mày tao” mái hác trò nhá ngá ái buôn bán ngoài chá trái?!

Trong khi đó, cô giáo này nhiác máng hác trò cá hán 15 phút không đát, toàn là nháng lái bát xáng: “Mày phái biát mày là ai.

Mày là tháng hác trò, tao là cô giáo cáa mày, mày thì đáng đái, tao đáng trên..., rái “đá ná, quân kia” cô lái ra phát thanh vái đáng “đánh thép”, nghe mà tôi tháy quá ngá áng ngừng!

Tái sao ta biát chán tuyán hác sinh, sinh viên mà tháy cô lái không đác tuyán chán?! Náu là cha má, chúng ta có dám giao con mình vào nháng “khuôn đúc ngá ái” nhá váy không?

Sá viác xáy ra trong láp, tái tráng, mà ban giám hiáu không quan tâm, không hay biát, đá khi bát táng lên máng thì ban giám hiáu lái lo cháy cháa ém nhám, mà lá ra phái má phiên háp các giáo viên đá bàn tính cách áng xá, chán chán, rái phái háp phá huynh đá xin lái, và háp hác trò đá trán an, xin lái chúng mái đúng!

Không phái ngá ái lán là luôn luôn đúng, không phái tháy cô luôn luôn là chán lý! Náu ta sai, ta phái biát nhán lái và xin lái ngay, đó là ta làm gáng, ta đáy hác trò phái biát khiêm nháng, phác thián váy.

Ch ng qua ch t i cách suy nghĩ sai c a ban giám hi u và các giáo viên, là không mu n ng i khác bi t cái x u, cái kém c a mình, c a tr ng, s m t uy tín c a BGH, c a th y cô!

Nh ng theo tôi nghĩ, nh v y thì tr ng còn uy tín đâu mà s m t, cô giáo còn t cách đâu mà b o v ? T t h n là ph i ngay th ng, m nh d n làm m t cu c s a sai, ch nh đ n l i đ i ngũ giáo viên c a tr ng, và quy t tâm c i t cho t t h n.

Đây không ph i là m t “tai n n h c đ ng” duy nh t, nh ng t tr c đ n gi nh ng tai n n t ng t đã x y ra quá nhi u! K c v phía h c sinh: thi u l giáo, b o hành..., l n phía th y v i nhi u tr ng h p thi u nhân cách, thi u đ o đ c, s ng dâm lo n, b o l c ho c xúc ph m danh d c a h c trò.

Nh ng tr ng h p y h u nh các BGH đ u x s theo l i thoái thác, bao che, ém nh m hay né tránh trách nhi m! Đó ch là m t thái đ thi u ngay th ng thành th t, thi u c đ o đ c và l ng tâm c a nhà giáo d c, n u không mu n nói nó gi ng nh m t ngh kinh doanh mang tính man trá, l a l c!

Làm sao qua m t đ c h c trò mà s tinh ranh c a chúng “ch sau qu ma” (nh t qu nhì ma, th ba h c trò!). Ch a k còn n n bè phái, tham nh ũng, buôn đ m, bán b ng! Tr c m t ph huynh nhi u cô th y t ra nh thánh s ng, nh ng sau đó, tr c m t h c sinh thì nh m t k gian ma!

Nhi u b n tôi đ a con cháu đ n g p th y cô đ g i g m, đ “cám n” b ng bao th , h u mong con cháu đ c th y cô quan tâm ch không b b l i hay trừ d p, nh ng c ng i “c m n” l n ng i “nh n c m n” đ u nhìn rõ v nhau: ch là gi d i v i nhau c , ph huynh thì mua chu c, h i l , còn th y cô thì gi trá, ch khiêm nh ng, vu t ve h c trò đ y v yêu th ng tr c m t cha m nó, nh ng nh n xong bao th thì trò k trò, còn nhi u ph huynh đ a bao th “dày” h n, h i đâu mà đ ý.

Có tr v nói l i v i cha m : “con s cô l m, cô không th ng con nh cô nói v i m đâu, cô đánh con hoài khi không có m !”

- Ngày nay, đác biát có “Tổn quan bao thá”! (hay quà cáp có giá trá tián bác cao mà phá huynh táng): Mát hành đáng bao hàm nhiáu ý tá, nháng tiêu các nhiáu hán là tích các!

Tái sao phá huynh lái phái đáa bao thá cho cô tháy? Là tháy thì đáng nhián phái hát tâm đáy dá và tháng yêu mái hác trò nhá nhau, sao lái muán tháy cô phái u ái con mình hán, phái cháng ta muán sá bát công, sá láng đáng trong nhà tráng? tháy cô đi đáy hác không đá sáng sao?

Thá tián hác phí, và đá mái thá “phí” mà phá huynh phái đáng hàng tháng, hàng năm cho nhà tráng đáu, sao không trá láng đá cho tháy cô sáng, đá há yên lòng làm công viác đáy hác? Tái sao tháy cô lái “ná” nhán bao thá cáa hác sinh? Đó là tián gáy?

Có phái là “quà” mà hác sinh táng nguyán biáu tháy cô không? Chác là không, vì đáa nhá còn cáp sách đán tráng làm gái ra tián, ngoái trá viác cha má phái chu cáp cho chúng đá thá, lái thêm cá thá “gái bao thá cho cô tháy”.

Ồi! Thá tháy cô không tháy gánh náng trên vai cáa phá huynh sao, nhát là nháng nhà đáng con còn đi hác, mà nhiáu phá huynh phái làm láng đáu tát mát tái, còn cháa đá lo cho con, chá có phái ai cũng đá tháa tián cáa? Láng tâm, sá tá tráng cáa nhà mô phám đáu, sao chúng ta lái ná cám tián má hái ná cám tá cáa cha má hác sinh mình mà không tháy nhát nhát?

Rái há quá cáa viác cám tián, là chúng ta phái “đá tâm hán” đán hác sinh này! Thá còn các hác sinh khác mà cha má không có bao thá thì sao?

Nên nhá nhát cá nhát đáng cáa tháy cô, bán hác trò đáu biát hát. Thá thì lòng tôn kính đá đáu ra? Làm sao mà báo chúng phái “tôn sá tráng đáo?”

Có biát bao câu nói đá khánh cáa lá hác trò sau láng tháy cô, liáu tháy cô có đá tâm hay mác ká, “sáng chát mác bay, tián tháy bá tái?”.

Tâm quan Thầy Trò xưa và nay

Tác Giả: Mät Nhà giáo đã ra khäi ngành
Thứ Hai, 20 Tháng 12 Năm 2010 21:29

Nếu chúng ta có khó khăn, thì chúng ta cũng không thầy ngäa tay cäm đäng tiän “cäu trä” cäa häc sinh, huäng chi là nhiäu thäy cô hoàn cänh không đän näi, mà vän tänh bä cäm nhäng đäng tiän “không mäy đäp” äy?!

Viäc chăm lo đäi säng cho thäy cô, nếu là träng công läp thì chính quyän phäi lo, đó là trách nhiäm, vì hä phäi bäo đäm mät nän giáo đäc tät cho toàn dân, chäa kä träng công bäy giä cũng thu đä thä tiän! Còn nếu là träng tä, thì mäi khoän tiän đã đäc phä huynh đóng góp đäy đä cho nhà träng, bao gäm tiän trä läng giáo viên, tiän träng sä, sinh hoät..., không cän phä huynh phäi trä thêm!

Cái “văn hóa bao thä” äy cũng chä mäi xuät hiän vài chäc năm trä läi đây, tä sau năm 1975, còn träc 1975, tuyät nhiên trong miän Nam không hä có hiän täng “đä kä” này!

Häc trò ä miän Nam träc 75 vän hät säc kính träng cô thäy, biät än cô thäy trong viäc đào täo mình nên ngäi, nhäng cä thäy län trä, không hä có läi giao tiäp bäng bao thä, trä mät vài träng häp thäy đã vä häu, hay đau yäu nguy käch, hay gäp thiän tai đäi häa, mà hoàn cänh đän sä nghèo nàn, thì các häc trò tä xäm nhau gom góp nhäng đäng tiän riêng đäc cha mä cho, chung läi gäi biäu thäy cô lúc cä nhä.

Cho dù ngay cä nhäng träng häp đó, thì rät nhiäu thäy cô cũng không dám, không nä nhän cäa häc trò, mà chä có giúp đä häc trò khó khăn đä nó tiäp täc häc. Läng tâm, danh đä, và cä sĩ diän cäa ngäi thäy không cho phép ta đä dàng nhän tiän cäa häc trò!

Nhäng ngày nay sao läi đä nhän thä, thäm chí không nhän không vui, hay còn näy sinh tä täng “không äa” đäi väi các häc sinh mà “suät mäy năm häc không thäy nó đäa mät bao thä nào”!

Väy ý nghĩa thäc cäa viäc đäa và nhän bao thä là gì, nếu không phäi là mät hình thäc tham nhäng, häi lä trong môi träng häc đäng?

Chúng ta đäng đä läi täi ai, vì không có ngäi nhän thì đäa làm sao đäc, mà không đäa nhiäu khi còn lo nghĩ hän là đäa!

Dùng tiền để mua sự an toàn, để có lợi cho con và đi m, và sự quan tâm, và nếu họ có tiền, thì có khó cũng ráng làm, kể o con mình không được c nh con người i! Hi n t t ng “ch y tr t ng, ch y l p” mà báo chí la ho ng hàng năm tr t c khai gi ng là gì, nếu không phải là các BGH, các th y cô “bán ch cho họ c sinh có t n”?!

Các văn bản ng gi đ c p đ lo i đ đầu ra, nếu không xu t phát t ngành giáo d c, do các “th y cô” làm trung gian hay rao bán?! Đó phải chăng là THAM NHŨNG, GIAN TH t NG trong họ c đ t ng?

Trên báo BBC ngày 16/12/2010 có đăng tin về cuộc khảo sát của t ch c “Minh Bạch Th Gi i” về tình hình tham nhũng tại VN, kết quả cho thấy mức độ quá đau lòng: Ngành Giáo D c VN tham nhũng thứ 2, sau ngành Công An!

Không còn gì để nói nữa! Để t n c ta s đi về đâu? Họ u quả là tàn phá xã hội và k c t ng, và đ o đ c, phá v ni m tin, s n đ nh, và làm m t kh nă ng t n lên c a xã hội! Tôi dám ch c họ u h t ph huynh đ a bao th cho cô th y đ u có s mi n c t ng, kèm theo m t s khinh th t ng, dù b ngoài thì vui v , thân thiện, chỉ vì con!

Ngày x a, các đ p l , t t, các họ c sinh cũng xúm vô t ch c liên hoan, m ng th y cô, nh ng là c l p, c tr t ng cùng làm, m t cách danh chính ngôn thuận ch không gi u đút, riêng l , “ch y đũa” nh ngày hôm nay! Nh ng món quà m ng chúc ngày x a cũng r t đ n gi n, nh nhàng: m t bó hoa, m t cái ví, cái bóp, hay cái khăn, t m v i may áo t ng th y cô nhân ngày t t (không có sinh nh t), c a c l p t ng, th t thân tình và êm ái, ch không bao giờ là bao th n bao th kia nh bây giờ!

Tôi còn nh khi họ c trung họ c, tôi ch t ng cho cô d y Vi t Văn c a tôi m t khăn mouchoir, mà c m th y r t ng i ngừng khi đ a (vì là quà riêng), ch s b n bè nghĩ tôi “nh cô đ cô th t ng”! th y cô ngày tr t c t i k nh ng liên họ có dính líu đ n t n b c, quà cáp v i họ c sinh, vì đ b nhà tr t ng, đ ng nghi p và c họ c sinh ng nh n.

Đi u t i k n a là không mua bán, làm ăn, hay b t c dính líu gì đ n t n b c v i họ c sinh, vì s s y làm m t uy tín thì không th đi d y đ c!

Còn bây giờ ..., tôi muốn nói, vì đã có đây trên báo chí! Hiểu quä là tình nghĩa thầy trò nhät nhäo, giờ täo, thäm chí còn có sä coi khinh, bäo läc cäa các “môn sinh” täng cho thầy cô, tät cä đäu có lý do, có nguyên cä, chúng ta muốn phänh nän cũng chäng đäc!

Tình thầy trò mà không còn, thì còn gì?! Tôi ỉ ai? Tôi cä đôi bên, nhäng là bä trên, là thầy, là kä TRäNG NGäI, thì tät läi vä phía ta träc, vì “thäng bät chính, hät cä loän”, “trên bät xäng, däi tät khinh”!

Chätäi cho nhäng nhà giáo còn đä läng tâm và đäy nhiät huyết, hä làm đäc gì giờ a thä giờ i cäa nhäng ngäi tham nhäng, vô läng tâm?

Và thät täi nghiäp cho đám trä lòng dä còn nhät tä giờ y träng, chúng đã säm phäi ghi nhän nhäng hình änh xäu xa cäa bät công, tham läm, vô trách nhiäm, và chúng có nguy cä bä “đúc” theo nhäng khôn mäu äy! Sau đó là đän các phä huynh phäi trän thân vät vä kiäm tiän cho con ăn häc nên ngäi, thì con läi ...nên ma!

Väi nhäng “chä nhân täng lai” cäa gia đình, cäa xã häi nhä väy, còn phäi tìm nguyên nhân ä đâu näa, khi xã häi băng hoäi, vô luân, vô đäo, con giät cha, chäng giät vä, cä xä bät công, vô cäm, vô läng tâm...! Nhä thä, ngày nay đä đäi väi câu “Läng sä häng quäc”, chúng ta còn thäy có câu “ác sä hoäi quäc”, cũng chí lý!

Viät täi đây, tôi xin mäi ngäi, nhät là các nhà giáo, hiäu cho lòng tôi không hä muốn chä trách lên án các nhà giáo, vì tôi cũng đã là mät nhà giáo. Tôi chä thät sä đau lòng khi nhìn thầy xã häi chúng ta mät ngày mät xuäng đäc, giờ i trä mäi ngày thêm băng hoäi, và tôi thät sä lo cho tiän đä cäa Tä Quäc, täng lai cäa các gia đình VN chúng ta! Läi cuäi cäa tôi xin kính gäi đän quý vä, là xin quý vä hãy vì mình, vì gia đình mình, vì con cháu mình, và vì Tä Quäc thân yêu, mà:

1/- Đäng hä thäp, coi thäng vai trò và trách nhiäm cäa nhà giáo trong viäc xây đäng con ngäi, xây đäng xã häi. Đó là mät viäc làm cao quý “träng ngäi”, đäo täo nên nhäng näng cät cho gia đình, cho xã häi mai sau: quý vä đang cäm cân näy mäc vä sä häng, phä cäa täng lai Tä Quäc, cäa nhân loäi.

2/- Xin đ ng coi ngh d y h c ch thu n túy là m t k m u sinh, hay bám l y nó vì nó mang danh là m t ngh cao quý. Ngh giáo d c cao quý, là ch do nh ng con ng i cao quý đang thi hành nhi m v “vun tr ng nhân lo i”; b ng không, nó tr thành m t ngh làm ăn l a l c, núp danh s cao quý, nh m t s ng i ngày nay đã đánh giá!

Vô tình, nh ng ng i hành ngh này m t cách gian trá, đã bôi nh c t p th nhà giáo, thành nh ng ng i vô liêm s , vô l ng tâm, đáng khinh h n c nh ng ng i làm vi c vô l ng tâm khác! N u ch vì m u sinh mà bám ngh , thì xin cũng đ ng nên, thà chúng ta ki m ăn b ng m t ngh khác đ l ng tâm thanh th n.

Sau năm 1975, trong tr ng tôi d y, đã có hai đ ng nghi p c a tôi tìm cách k t li u đ i mình vì c m th y không th nói nh ng đi u trái l ng tâm, không còn đi u ki n đ th hi n m t công vi c đòi h i có l ng tâm cao!

Cũng vì đó, m t s v khác b ng ngh , có ng i đi đ p xích lô, m t th y d y tôi Đ i h c thì ra ch bán g o v i v , còn cá nhân tôi thì “ch n” ngh mu i d a mu i cà bán cho bà con l i xóm, sau chuy n qua bán n c gi i khát, có s giúp đ c a h c trò c a tôi cũng đ n ph bán, tr c khi tôi tìm đ c m t công vi c n đ nh h n. Tóm l i ngh gì cũng đ c, mi n là l ng tâm đ c bình an.

3/- N u không yêu ngh , yêu gi i tr , và mu n góp ph n n đ nh xã h i, mà vì m t lý do nào khác, thì xin đ ng làm ngh này, vì nh th chúng ta s không th hoàn thành trách nhi m, s l i v i l ng tâm, v i h c trò, v i ph huynh, v i xã h i, v i th h mai sau và v i ti n nhân, nh t là khi chúng ta s ng gi trá, ho c vì ph m vào nh ng đi u c m k , vào đ o đ c làm th y!

N u không còn l ng tâm trong sáng, thì không th phù h p v i ngành giáo d c đ c! N u vì m t m c đích riêng, vì l i nhu n, hay vì h danh, mà chúng ta quy t bám l y ngành giáo, thì ch ng khác gì quan tham bám l y gh ng i hòng tr c l i mà thôi!

L i chia s v i tâm huy t trên, tôi xin kính g i đ n các th y cô, nh ng nhà làm giáo d c, c mong đ c các v đón nh n.

Tình quan Thầy Trò xưa và nay

Tác Giả: M&#t Nhà giáo đã ra kh&#i ngành
Thứ Hai, 20 Tháng 12 Năm 2010 21:29

Thay m&#t các b&#n h&#c sinh, sinh viên và gia đình h&, tôi xin chân thành tri ân các “K&# S&# Tâm H&#n”, nh&#ng “ Ân Nhân” c&#a các gia đình và xã h&#i.